

اهدای سه نشان مانی و یک نشان مانا به هنرمندان نقاش

گروه فرهنگی: جمعه ۱۹ آذرماه، سالن استاد شهنازخانه هنرمندان ایران میزبان دو برنامه از انجمن هنرمندان نقاش ایران، «رویداد جایزه بزرگ نقاشی معاصر ایران» و «اهدای نشان‌های مانی و مانا» بود. در مراسم اولین جایزه بزرگ نقاشی معاصر ایران که در سالن استاد شهناز این مجموعه برگزار شد، امیر راد، رئیس انجمن هنرمندان نقاش ایران درباره این رویداد عنوان کرد:

فراخوان رویداد جایزه بزرگ نقاشی معاصر ایران را در پاییز اعلام کردیم که ۱۲۷۸ هنرمند با حدود ۳۵۰۰ اثر در این رویداد شرکت کردند. هلیا دارابی، جمشید حقیقت‌شناس و شهرام کریمی نیز داوران این رویداد بودند و با توجه به شرایط حال حاضر، آنچه در فضای جامعه هنری ما رخ می‌دهد و نسبت به آنچه که موجود است، این جایزه، جایزه بزرگی است. امیدوارم بزرگ و بزرگ‌ترین

بماند و آینده خوبی را برایش آرزو و پیش‌بینی می‌کنم. در ادامه این برنامه،

از لیلا گودرزی و الهام پورخانی تقدیر شد و سپس جایزه بزرگ این رویداد به مریم

- تماشاخانه‌های دولتی و خصوصی نیمه دوم آذر را با رکوردشکنی بی‌سابقه تنوع اجراها و میزبانی ۲۷ تماشاخانه از ۶۱ اثر در پایتخت آغاز کردند./ ایرنا
- بابک حمیدیان برای بازی در فیلم سینمایی «پیر پسر» به کارگردانی اکتای

براهنی، به حامد بهداد، لیلا حاتمى و حسن پورشیرازی پیوست./ روابط عمومی پیکر دکتر اکبر نحوی، پژوهشگر و استاد دانشگاه شیراز صبح شنبه (۲۰ آذرماه) در شیراز تشییع و برای خاکسپاری به زادگاهش قم منتقل شد. در این مراسم که به‌همت بخش زبان و ادبیات فارسی در دانشگاه شیراز برگزار شد، پیام‌های وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، فرهنگستان زبان فارسی و دیگر دانشگاه‌ها و مؤسسات عالی کشور و همچنین استاندار فارس خوانده شد./ ایسنا

محمد معتمدی در ادامه برگزاری تور کنسرت‌های هنرمندان ایرانی، روزهای یکشنبه بیست‌ویکم آذرماه و پنجشنبه بیست‌وپنجم آذر ماه کنسرت‌هایی را با مجموعه «امیراند تریو» پیش روی مخاطبان قرار می‌دهد./ مهر

مهدی افضل‌ی مدیرعامل بنیاد رودکی اعلام کرد که از ابتدای دی، صحن تالارهای مجموعه شاهد اجراهای هنری با حضور تماشاگر خواهد بود و اجراهای ارکسترهای بنیاد نیز از همین تاریخ آغاز می‌شود./ ایرنا

سراجام طلسم برگزار نشدن کنسرت‌ها در تالار وحدت تهران شکسته شد و قرار بر این است که روز پنجشنبه نهم دی ماه حسین صفامش خواننده موسیقی کردی که اغلب مخاطبان او را با خوانندگی تیتراژ سریال «نون خ» می‌شناسند، آغازگر برگزاری کنسرت‌های زنده در این مکان باشد./ مهر

مهدی علی اکبرزاده، مدیرعامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان با اشاره به اهمیت جشنواره قصه‌گویی، اظهار داشت اینکه ۳۰ آذر با عنوان روز قصه‌گویی در تقویم ملی ایران ثبت شده، نشانه‌ای از یادگار ماندن جشنواره برای آیندگان است./ ایرنا

حجت‌الاسلام رمضانعلی معتمدی مدیرکل دفتر تبلیغ و ترویج معاونت قرآن و عترت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از اجرای ۹ برنامه ملی و بین‌المللی با اعتباری بالغ بر ۵۰۰ میلیون تومان خبر داد که در راستای اجرای طرح ملی پایتخت نهج البلاغه برگزار می‌شود./ ایرنا

پوستر مستند نیمه‌بلند «بریکولاز؛ زندگی نادر مشایعنی» به کارگردانی محمود توسلیان و تهیه‌کنندگی رحمان حاصلی همزمان با حضور این فیلم در پانزدهمین جشنواره سینماحقیقت رونمایی شد./ خبر آنلاین

مراسم معرفی کتاب‌های بیستمین جشنواره و سایر پژوهش‌های منتشر شده در حوزه نمایش‌های آیینی و سنتی، صبح شنبه ۲۰ آذر با حضور داود فدحی بیگی دبیر، محمدحسین ناصرخیث قائم مقام دبیر بیستمین جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی و نویسندگان و پژوهشگران آثار منتشر شده در سالن کنفرانس مرکز موسیقی برگزار شد./ ایرنا

بررسی نمونه مطلوب گفت‌وگوی غیرسیاسی تلویزیونی

فرازها و فرودهای تاک شوی ایرانی

روایت‌شوی

گروه فرهنگی / «رخ به رخ» از نمونه برنامه‌های گفت‌وگو محور موسوم به Talkshow است که آخر هر هفته میزبان مخاطبان شبکه دو سیمای جمهوری اسلامی است. این برنامه از یک مجموعه سه‌گانه ترکیبی تشکیل شده که فرم و محتوای آن شامل دکوری خاص و کم‌نظیر، گفت‌وگوی ترکیب شده با قالبی نمایش گونه و کارگردانی سیال در یک محیط بزرگ استودیویی است. کارگردانی این برنامه به عهده حسین فاطمیان و تهیه‌کنندگی آن را مهدی بابایی به عهده دارد و اجرای برنامه نیز توسط امیرعلی دانایی، بازیگر سینما و تلویزیون انجام می‌شود. این برنامه هر بار در هر قسمت میزبان یک شخصیت شناخته شده است که فارغ از حرفه او، تلاش می‌کند تا مخاطب را در مقابل خود واقعی آن شخصیت قرار دهد تا وی از تجربیات و اندوخته‌ها و گذشته‌اش که توأم با انسانیت و فراز و فرود زندگی و... بوده بگوید. همچنین از میهمان برنامه پرسش‌هایی در قالب گفت‌وگو پرسیده می‌شود تا ارتباط ذهنی مخاطب با ویژگی‌های واقعی و طبیعی آن شخصیت میهمان بیشتر برقرار شود و روند برنامه بدین طریق در یک قالب گفت‌وگویی پیش برود.

مواجهه واقعی و طبیعی با شخصیت میهمان

مواجهه تا حد بسیار زیاد طبیعی و واقعی با شخصیت میهمان از ویژگی‌های بارز این برنامه است و تا آنجا که اقتضائات ضبط استودیویی ایجاب می‌کند تلاش می‌کند تا روند را هرچه بیشتر در برنامه به سوی فضای رئال پیش ببرد و از ویژگی‌های برنامه‌های گفت‌وگو محور از نوع تاک‌شو همین است که با کنار زدن عناصر و متغیرهای مزاحم به درک و دریافت واقعی از محیط و شخصیت دست یافته شود. از این‌رو این برنامه به نحو جدی پیش می‌رود و چون بستر آن بر هرچه واقعی‌تر انعکاس دادن شخصیت میهمان استوار است، تلخی و غم و شادی و نشاط و افسوس و بغض و سایر احساسات به نحو ادراک‌پذیر و قابل باور عیان است.

فضای استودیوی برنامه

فضای این برنامه در یک استودیوی بدون دیوار و بدون حائل جاکننده فضایی استودیویی ایجاد شده است. همه بخش‌های برنامه از قبیل گرم، کارگردانی، صدابرداری و... همه در یک محیط استودیویی قرار دارد که میان هیچ یک از آنها فاصله‌ای نیست و به‌طور یکدست در کنار هم قرار دارند و فقط نورپردازی است که فضای صحنه اجرای تاک‌شو است و مرزی مشخص با نوع عالی‌تر آن یعنی رئالیتی‌شو برقرار ساخته که همه به ضریب واقعی بودن برنامه بسیار افزوده و لاجرم این میزان باورپذیری در فرم و بستر برنامه موجب می‌شود تا مخاطب نیز احساس نزدیکی بیشتری با برنامه داشته باشد و این بستر فضایی و فیزیکی پذیرا برای مخاطب زمینه ایجاد ارتباط معنوی و

(مثلاً در بخش خودگویی با آیینیه) به برنامه تب و تاب و کشش می‌دهد و بر روند پیشرفت آن می‌افزاید که این فراز و فرود فضای محتوایی برنامه و پرسش و پاسخ‌ها یک همبستگی تنگاتنگ با یکدیگر برقرار ساخته و به جاذبه برنامه افزوده است؛ می‌شود گفت نقطه اوج برنامه در میان سایر بخش‌های آن به بخش خودگویی در مقابل آیینیه منتج می‌شود که شخصیت میهمان دقیقاً در موقعیت گفت‌وگو با خود قرار می‌گیرد و در این میان همچنان که وی با خود در آیینیه صحبت می‌کند، برون‌فکنی محتوایی آن بر مخاطب نیز اثر می‌گذارد و پس از آن، جهت محتوایی برنامه همزمان با حضور در بخش محیطی کافی‌شاپ به سوی گپ‌های خودمانی و صمیمانه‌تر می‌رود. در مجموع بخش‌های طراحی شده محیطی و فیزیکی برنامه به ایجاد یک سلسله فرمی دست زده است که محتوا دقیقاً در خدمت آن و تابعی از کل فرم برنامه است.

نقش مجری برنامه

امیرعلی دانایی با سبک کنترل شده اجرایی خود، نقش یکی از قطعات بزرگ و مهم پازل برنامه را ایفا کرده است چون او با سکوت‌های به جای خود و بیان‌های بموقع و هوشمندانه، بسیار در خدمت فرم برنامه و قامت محتوایی آن قرار دارد. در واقع وی با سبک اجرای آرام و حساب شده خود و دوری از حرافی و رفتارهای بیش‌فعالانه و پرهیز به جد از رفتارهای شبه پاپارازتی متداول در برخی از اجراهای تلویزیونی سیماد در اجرای خود، به خالصت اولویت بخشی به کشش و واکنش و عکس‌العمل شخصیت میهمان در بستر بخش‌های مختلف محیطی برنامه بسیار افزوده است و در واقع اجرای او نه تنها یک مکمل برای فرم طراحی شده این تاک‌شو که در مواردی جنبه تکمله بر این برنامه را نیز دارد.

دانایی با برخورد مؤدبانه اما سراسر صریح و در عین حال گرم و صمیمانه نقش یک کارگردان مقابل دوربین و در صحنه را در این برنامه ایفا کرده است که همه منجر به برقراری بهتر و بیشتر مخاطب با برنامه می‌شود. مجری، باهوش است و نسبت به آنچه می‌گوید آگاه است و صبر و شکیبایی دارد و این مسأله یک متغیر کنترل‌کننده مثبت است تا روند تاک‌شو به نحو صحیح و دقیقاً در ریل برنامه‌ریزی شده آن جلو برود.

نقش حضور پیرامونی مشاور درمانگر و روانشناس در برنامه

از دیگر خلافت‌های موجود در این تاک‌شو، متناسب با فرم و محتوای آن حضور یک مشاور درمانگر و روانشناس است. از این جهت، در جریان برنامه و بر اساس آنچه میهمان در بخش‌های مختلف در قالب پرسش‌ها و پاسخ‌ها و گفت‌از خود بروز می‌دهد و برون‌فکنی می‌کند، یک مشاور درمانگر و روانشناس که وی را در جریان برنامه نمی‌بینیم به‌طور همزمان مشغول به تیپ‌شناسی شخصیت میهمان است و وی را در قالب فرایند تیپ‌شناسی مورد ارزیابی و در لحاظ پایدانی برنامه، نتیجه این ارزیابی به‌طور محفوظ به میهمان ارائه می‌شود. البته که این بخش بیشتر به روانشناسی به‌عنوان یک ابزار پرداخته است و اگر هم وجود نداشت، لطمه‌ای به فرایند مؤثر کلر برنامه بر میهمان و مخاطب نمی‌گذاشت.

نگاهی به بخش موسیقی نواحی در دل جشنواره موسیقی جوان

ما راویان قصه‌های رفته از یادیم

زهرة نیلی
روزنامه‌نگار

سال ۱۳۷۸، به‌همت محمدرضا درویشی، پژوهشگر موسیقی نواحی، چراغ جشنواره‌ای روشن شد تا به موسیقی اقوام و نواحی مختلف ایران بپردازد و اینگونه این موسیقی را به علاقه‌مندان معرفی کند. جشنواره‌ای که با فراز و فرودهای بسیار همچنان برگزار می‌شود.

سال‌ها بعد، جشنواره موسیقی جوان شکل گرفت و بخشی را به موسیقی نواحی اختصاص داد.

امسال، پانزدهمین دوره از جشنواره موسیقی جوان برگزار و هنرجوانان علاقه‌مند ارزیابی می‌شود؛ اما نقش جشنواره‌ها در معرفی و زنده نگه‌داشتن موسیقی نواحی کدام است؟ این پرسشی است که با چند نفر از نوازندگان و فعالان موسیقی بومی در میان گذاشته شده؛ **محسن شریفیان**، این نوع موسیقی را به یک نگین زیبا، رنگارنگ و درخشان تشبیه می‌کند و می‌گوید: «ما باید از این نگین زیبا مراقبت کنیم و قدر و ارزش آن را بدانیم؛ اما این اتفاق، چنان‌که باید و شاید نمی‌افتد و نه مردم نه مسئولان، اهمیت چندانی برای موسیقی بومی قائل نیستند.»

به گفته سرپرست گروه «لیان»، جشنواره‌های مختلف موسیقی، چه فجر چه نواحی چه جوان، باید اهمیت موسیقی نواحی را نشان دهند و کاری کنند که اعتماد به نفس جوان‌ها بالا برود؛ به‌عبارتی نباید کار و هنر و ساز نوازندگان بومی را بی‌اهمیت جلوه دهیم و به‌گونه‌ای رفتار کنیم که انگار لطف بزرگی در حق موسیقیدان‌های بومی کرده و بر آنها منت گذاشته‌ایم.

شریفیان به شیوه برگزاری جشنواره موسیقی جوان اشاره و بیان می‌کند: به‌تراست بخش مقدماتی این جشنواره در مرکز هر استان برگزار شود تا هم هنرمندان شرکت‌کننده ناچار نشوند از راه‌های دور و نزدیک خود را به تهران برسانند؛ هم برگزار کنندگان، هزینه کمتری را پرداخت می‌کنند. به این ترتیب بهتر است برگزار کنندگان جشنواره به یک بازنگری در شیوه اجرا بپردازند یا تمهیدات بیشتری را برای شرکت‌کنندگان فراهم آورند.»

موسیقی نواحی، هویت و فرهنگ ما را روایت می‌کند

محمد ذوالنوری، نوازنده نار و تنبور نیز معرفی موسیقی نواحی و ارزش‌های آن به جوانان را ضروری می‌داند و معتقد است: «نسل جوان زمانی قدر موسیقی نواحی را می‌داند که با ارزش‌های آن آشنا شود و بداند که موسیقی محلی هم، ساختار و ویژگی‌های خاص خود را دارد و همچنان زنده و جاری است و می‌تواند با مخاطب خود ارتباط برقرار کند. به‌عبارتی ما نباید ریشه‌ها و موسیقی نیاکان خود را فراموش

کنیم. موسیقی بومی، تاریخ و فرهنگ ما در گوشه گوشه ایران روایت می‌کند.» آهنگساز آلبوم «یک قافله دل» به بخش موسیقی نواحی جشنواره جوان اشاره و بیان می‌کند: «طبیعی است که نمی‌توان نقش جشنواره‌ها را در معرفی این ارزش‌ها نادیده گرفت. در این میان، جشنواره موسیقی جوان از جایگاه و اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چراکه جوان‌ها را مخاطب قرار داده؛ اما لازم است تأثیر جشنواره‌ها مقطعی و کوتاه مدت نباشد بنابراین ضرورت دارد جشنواره‌ها از برگزیدگان خود حمایت بیشتر و بهتری کنند و زمینه‌ای را فراهم آورند که کارهاشان در قالب آلبوم منتشر شود یا فضایی در اختیار برگزیدگان قرار بگیرد تا به اجرای کنسرت بپردازند.»

به گفته ذوالنوری، حمایت از موسیقی بومی به یک عزم ملی نیاز دارد و تا زمانی که نهادهای مختلف چون صدا و سیما، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و شهرداری‌ها دست به دست هم ندهند، اتفاق خوشایندی نمی‌افتد. طبیعی است که در این میان، صداوسیما بیشترین و مهم‌ترین نقش را برعهده دارد و باید بخشی را به موسیقی نواحی اختصاص دهد و برنامه‌هایی درخور شأن و جایگاه هنرمندان بسازد و بخش کند. آن هم در شرایطی که جوان‌ها و نوجوان‌های ایرانی آن اندازه که سازه‌های غربی را می‌شناسند، دوتار و تنبور و کمانچه را نمی‌شناسند و نمی‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند. انگارد رهنمای باید یک نفر که رای و نظرش مرجعیت دارد، موسیقی را بلا مانع بداند و بگوید که می‌شود ساز را نشان داد و از رسانه ملی برنامه زنده موسیقی پخش کرد و به فکر جا و وسواس بیش‌تری به انتخاب و اجرای قطعات اول

داور پانزدهمین دوره از جشنواره موسیقی جوان به کیفیت آثار رسیده اشاره و بیان می‌کند: «امسال، آثاری که به دبیرخانه جشنواره ارسال شده تا مورد ارزیابی قرار گیرد به مراتب بهتر شده و نسبت به سال‌های پیش، رشد چشمگیری داشته. اگر شرکت‌کنندگان با وسواس بیش‌تری به انتخاب و اجرای قطعات دست اول منطقه خود پرداخته‌اند. حتی من جوان‌هایی را می‌بینم که کارشان پذیرفته نشده اما ناامید نشده‌اند و پیگیر برطرف کردن اشکالات خود برای شرکت در جشنواره بعدی هستند؛ البته تماشای این اشتیاق، خوشایند است و باید به برگزار کنندگان که حتی در شرایط فراگیری کرونا، جشنواره را به‌صورت آنلاین برگزار کردند تا وقفه‌ای نیفتد و هدف از برگزاری برنامه فراموش نشود، دست مریزا دقت.»